

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614207995
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614207995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit, a. s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: 47 248 980, zastúpený PERSPECTA Legal, s. r. o., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 36 668 745 proti odporcovi: I. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., Ľ. X. XXXX/XX, o zaplatenie 330,81 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10. decembra 2014 č. k. 6C/227/2014-23 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty a náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 81,86 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 13,06 eura od 04. 10. 2011 do zaplatenia a 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 68,80 eura od 04. 11. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku, čo do zmluvnej pokuty, súd návrh zamietol. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a/, § 42 ods. 4 písm. a/, b/ zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 544 ods. 1, § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k/, § 53 ods. 5, § 3, § 53a ods. 1, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., článkom 3 ods. 1, 2, článkom 5, článkom 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je zmluvou spotrebiteľskou. Návrh podaný navrhovateľom bol podaný dôvodne, avšak len čiastočne, keďže právny predchodca navrhovateľa si svoju zmluvnú povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o pripojení plnil riadne a poskytoval odporcovi služby v zmysle zmluvy o pripojení a jej dodatku. Ich ceny fakturoval jednotlivými faktúrami, ktoré boli na sumu 62,56 eura a 68,80 eura s tým, že pohľadávka, ktorá sa týkala faktúry, ktorou fakturoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi za poskytnuté služby sumu 62,56 eura bola postúpená navrhovateľovi vo výške 13,06 eura. V tejto časti považoval súd návrh navrhovateľa za dôvodný, a preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi za služby, ktoré poskytoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi, fakturované na sumy a to v časti 13,06 eura a 68,80 eura, čo spolu predstavuje sumu 81,86 eura. O úroku z omeškania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., keď do omeškania sa odporca dostal nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých faktúr. Súd vo zvyšnej časti návrh, ktorý sa týkal uplatnenej zmluvnej pokuty, zamietol ako nedôvodný, posudzoval primeranosť a dôvodnosť uplatnenej zmluvnej pokuty, táto povinnosť mu vyplýva z toho, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Výška

pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže byť však v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa platnej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení. V danej veci zmluvné pokuty boli vopred zo strany právneho predchodcu navrhovateľa naformulované, bez možnosti ich zmeny zo strany spotrebiteľa, teda odporcu, pričom z článku 3 ods. 2 Smernice vyplýva, že podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ pritom nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou, ako to bolo aj v tomto prípade. Súd musí z úradnej povinnosti zisťovať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. V danej veci je nepochybné, že dohoda o zmluvnej pokute spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného. Pri rozhodovaní o nároku na zmluvnú pokutu súd nielenže zohľadňoval jednotlivé jej funkcie, ale na druhej strane bolo potrebné prihliadať aj na jej primeranosť, aby jej výška nebola v rozpore s dobrými mravmi tak, ako to má na mysli ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka. V danej veci je nepochybné, že predmetná zmluva o pripojení a dodatok k nej sú formulárove vopred pripravené tak, že odporca nemohol ovplyvniť ich obsah. Výška zmluvnej pokuty vyplýva z dodatku k zmluve o pripojení a to tabuľky č. 1. Odporca je pritom viazaný zmluvnou pokutou v rovnakej výške, bez ohľadu na dĺžku viazanosti a bez ohľadu na to, kedy došlo k ukončeniu zmluvy, prípadne porušeniu zmluvnej povinnosti, teda, či k tomu dochádza na začiatku zmluvného vzťahu, alebo na jeho konci. Tiež nerozlišuje, ako si odporca plnil svoje povinnosti, koľko počas doby viazanosti zaplatil za poskytnuté služby. Takéto dojednanie o zmluvnej pokute súd považoval za neprijateľné s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 písm. k/ Občianskeho zákonníka, keď zmluva o pripojení a jej dodatok nerozlišuje, kedy dochádza k ukončeniu zmluvy, k porušeniu zmluvných povinností, vzhľadom na priebeh dĺžky doby viazanosti. Na základe uvedeného nebolo možné návrhu navrhovateľa vyhovieť. V danej veci sa navrhovateľ domáha zaplata zmluvnej pokuty 248,95 eura. Zmluvná pokuta rovnakého významu bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku súdmi Slovenskej republiky, napr. rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/125/2012, Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C/33/2013. Právny predchodca navrhovateľa podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka mal povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, a nárok na plnenie z takejto zmluvnej podmienky nemôže ani uplatňovať na súde. Pokiaľ takýto nárok bol uplatnený, súd ho musel zamietnuť. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní, i keď úspešnosť odporcu bola v konaní vyššia, ale náhradu trov konania si tento neuplatnil a podstatné trovy v konaní mu ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, v jeho zamietajúcej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty, ako i náhrady trov konania, odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že súd jeho návrhu vyhovie a súčasne mu prizná náhradu trov konania. V podanom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že odporca vstúpil do zmluvného vzťahu s Podnikom na základe slobodného rozhodnutia, a to za účelom využívania telekomunikačných služieb operátora. Podnik poskytol odporcovi plnenie vyplývajúce zo zmluvných dokumentov riadne a včas. Nakoľko sa v danom prípade jedná o synalagmatické záväzky, práva a povinnosti jednej zmluvnej strany zodpovedajú právam a povinnostiam druhej zmluvnej strany. Odporca však svojím konaním, resp. nekonaním absolútne potlačil význam a podstatu tohto ustanovenia, nakoľko svoje povinnosti, ku ktorým sa slobodne zaviazal, neplnil. Takéto konanie možno považovať za absolútne nekorektné, protiprávne a v nesúlade s dobrými mravmi. Podnik si absolútne oprávnené a v súlade so zákonom dohodol s odporcom zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvných povinností. Nakoľko táto dohoda má písomnú formu a je v nej taktiež určená výška zmluvnej pokuty, možno konštatovať platnosť tejto dohody. Odporca svojím podpisom potvrdil dohodu o zmluvnej pokute a tým pádom bol uzročený s možnosťou jej uplatnenia zo strany Podniku v prípade porušenia povinností. Ďalej uviedol, že v bode 4 Dodatku k zmluve o pripojení sa nachádza slovné spojenie „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti“, myslí sa tým porušenie akejkoľvek povinnosti z povinností následne vymenovaných. Tieto povinnosti sa nachádzajú v článkoch Dodatku k Zmluve o pripojení a vo vybraných ustanoveniach Všeobecných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť zmluvných dokumentov a odporca ich pri uzatváraní zmluvného vzťahu s Podnikom priamo prevzal. Ustanovenie dodatku ohľadom zmluvnej pokuty je určité, zrozumiteľné a z toho dôvodu

platné. Ním vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Daná zmluvná pokuta nenapĺňa ani jeden z prípadov neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zmluvnú pokutu nepovažuje za neprijateľnú ani v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka a to najmä s ohľadom, okrem iného, na úplnú/neakcióvu cenu poskytnutého mobilného telefónu a očakávaný hospodársky výsledok, ktorý Podnik pri uzatváraní zmluvného vzťahu predpokladal. Ten mal byť minimálne vo výške 719,76 eura. Rozhodnutiu Podniku predať daný mobilný telefón odporcovi v akciovej cene predchádzal predpoklad, že odporca bude svoje zmluvné povinnosti plniť riadne a včas. Zarážajúca je tá skutočnosť, že aj napriek neplneniu zmluvne dohodnutých povinností zo strany odporcu mu ostal mobilný telefón, ktorý predstavuje určitú majetkovú hodnotu. V prípade, ak by odporca po porušení zmluvných povinností vrátil mobilný telefón v predajnom mieste Podniku, zmluvná pokuta by mu nebola vyfaktúrovaná, resp. ak by bola vyfaktúrovaná, bola by mu odpustená. I napriek faktu, že v danom prípade ide o formulárové zmluvy, ich uzatvorenie zo strany účastníka stále zostáva iba na jeho slobodnom rozhodnutí. Tento nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu. Záverom uviedol, že súd nemôže rozhodnutie konkrétneho individuálneho sporu paušalizovať a rozhodovať iba s prihliadnutím na obdobné rozhodnutia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom a. s., Bratislava a odporca uzatvorili dňa 05. 08. 2011 Zmluvu o pripojení spolu s dodatkom, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe zmluvne dojednaného programu služieb PODLA SEBA 5N. Na základe Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 05. 08. 2011 právny predchodca navrhovateľa odpredal odporcovi mobilný telefón Sony Ericsson X8 za kúpnu cenu 1 eur. Právny predchodca navrhovateľa za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtoval odporcovi sumu v celkovej výške 131,36 eura, ktorú odporca riadne a včas neuhradil, pričom predmetom postúpenia bola pohľadávka postupcu vo výške 81,86 eura (13,06 eura + 68,80 eura). Právny predchodca navrhovateľa si voči odporcovi uplatnil i zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eura.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v jeho napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval, keď súd prvého stupňa sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie uplatneného nároku navrhovateľa.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti odvolací súd udáva, že zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne ako spotrebiteľská zmluva upravená. Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a zákonom č. 610/2003 Z. z. má povahu vzťahu všeobecného predpisu a osobitného predpisu (lex specialis). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o pripojení nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej

alebo obchodnej činnosti. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku konfrontácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné ujednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Odvolačí súd nespochybňuje význam zmluvnej pokuty, pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Odvolačí súd je názoru, že v spotrebiteľskom právnom vzťahu by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania, by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprijateľnou sankciou za nesplnenie povinností. Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje od odporcu sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov, nerozlišujúc dobu, kedy reálne k porušeniu povinnosti zo strany odporcu došlo. Neprimeranosť sankcie sa tak prejavuje v spojení s časovým aspektom, keď spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci doby viazanosti. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že dojednaná zmluvná pokuta upravená v Dodatku k zmluve o pripojení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky je pritom sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania. Odvolačí súd ďalej udáva, že zmluvná pokuta je neobhájiteľná i z pohľadu náhrady škody z dôvodu, že podľa bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení, vete tretej a štvrtej, zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto dodatku nezaničí právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta a účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty. To znamená, že podľa Zmluvy a jej dodatku nárok navrhovateľa na náhradu škody nie je dotknutý. V súvislosti s možnosťou voľby odporcu, či na dané podmienky pristúpi či nepristúpi a princípy zmluvnej slobody, odvolačí súd uvádza, že aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“, čo v danom prípade splnené nebolo.

Posudzujúc danú právnu vec odvolačí súd upriamuje pozornosť predovšetkým na tú skutočnosť, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rovnakého znenia už súdy viackrát právoplatne rozhodli (napríklad rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/199/2011-58, rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/164/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 16Co/31/2012). Právoplatné súdne rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyvoláva zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, čo má za následok tú skutočnosť, že dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Odvolací súd ďalej udáva, že vecne správne je aj rozhodnutie súdu prvého stupňa v navrhovateľom napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania účastníkov, a to preto, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 330,81 eura s príslušenstvom, úspešný bol v časti zaplata sumy 81,86 eura s príslušenstvom, a teda obaja účastníci mali v konaní úspech len čiastočný. Prvostupňový súd správne právne posúdil vec v tejto časti svojho rozhodnutia podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov právo na náhradu trov konania nemá.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.